

AVIZ

**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind
modificarea și completarea Legii nr.182/2000 privind
protejarea patrimoniului cultural național mobil**

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență privind
modificarea și completarea Legii nr.182/2000 privind protejarea
patrimoniului cultural național mobil**, transmis de Secretariatul
General al Guvernului cu adresa nr.45 din 24.03.2003,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu
următoarele observații și propuneri :

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect de
reglementare modificarea și completarea Legii nr.182/2000 privind
protejarea patrimoniului cultural național mobil, motivată de
necesitatea armonizării legislației interne cu cea europeană în ceea ce
privește, în principal, restituirea bunurilor culturale care au părăsit
ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene.

2. În conformitate cu dispozițiile art.151 din **Tratatul de la
Amsterdam**, în spațiul Uniunii europene, se respectă diversitatea
națională și regională culturală, statele membre ducând o politică de
conservare și salvagardare a patrimoniului cultural de importanță
națională. În acest scop, este favorizată cooperarea sub toate aspectele
între state, inclusiv prin adoptarea unor instrumente juridice care să

protejeze regimul juridic al patrimoniul cultural al națiunilor componente.

În acest context, trebuie protejată nu numai existența și conservarea bunurilor culturale dar și punerea lor în valoare prin diverse acțiuni. Aceasta se face prin asigurarea liberei și legalei lor circulații având în vedere că în aceste împrejurări ele intră sub regimul **liberei circulații a mărfurilor** care guvernează piața internă, și căroră, datorită valorii lor, trebuie să li se asigure un regim special de protecție care include și restituirea lor în condiții de legalitate și siguranță.

Privit din acest unghi de vedere, prezentul demers legislativ se înscrie pe linia armonizării legislației și a implementării acquis-ului comunitar, cu **Directiva 93/7/CEE, privind restituirea bunurilor culturale care au părăsit ilegal teritoriul unui stat membru.**

Din analiza comparativă a dispozițiilor din proiect cu textul directivei se constată că au fost preluate reglementările de fond și au fost adaptate la legislația și la structurile interne normele ce vizează procedurile impuse de punerea în aplicare.

Proiectul își limitează astfel domeniul de aplicare, și **reglementează numai categoria de bunuri stabilită prin directivă: *tezaur național, colecții publice și bunurile culturale aparținând inventarelor cultelor religioase și instituțiilor eclesiastice.*** Tot în cadrul alinierii la legislația comunitară, proiectul preia întocmai definiția pentru acțiunea de “părăsire ilegală a teritoriului unui stat” sub ambele sale aspecte. Sunt preluate, de asemenea, termenele de 1 an, respectiv, de 30 de ani pentru acțiunea de sesizare și se adaptează la nivelul structurilor naționale competente, procedura impusă de actul comunitar.

Semnalăm că proiectul nu preia valorile/cuquantumul și elementele ce stabilesc valoarea bunurilor culturale stabilite în anexa 1 la Directivă, în sensul că nu este prevăzut un prag valoric (în monedă), sau de vechime, peste care un bun se înscrie în categoria tezaur (Ex. în anexa la directivă se prevede că o fotografie sau mozaic/desen trebuie să aibă valoarea de 15 000 euro, hărțile geografice să fie mai vechi de 200 de ani, etc.)

Precizăm că prin limitarea sferei de aplicare a legii numai pentru bunurile clasate în categoria Tezaur, **se scoate de sub regimul restrictiv de protecție bunurile care aparțineau Fondului**

patrimoniului național, asigurându-se astfel în mod implicit libera circulație a acestora în spațiul comunitar.

În concluzie, **apreciem că proiectul se aliniază reglementărilor comunitare.**

Semnalăm, totodată că în domeniu operează și dispozițiile *Convenției UNIDROIT privind bunurile culturale furate sau exportate ilegal adoptată la Roma în iunie 1995*, pe care **România a ratificat-o prin Legea nr.149/1997**. Precizăm că această Convenție a fost semnată de 22 de națiuni și ratificată de 11 națiuni, unele și din afara continentului european (China, Bolivia).

3. La art.I, partea dispozitivă, sugerăm introducerea expresiei “cu modificările ulterioare”, postpusă referirii la Legea nr.182/2000, deoarece acest act normativ a suferit intervenții legislative ulterioare sub forma modificărilor.

Această observație este valabilă și pentru **art.IV**.

4. Deoarece prin proiect se aduc atât modificări, cât și completări Legii nr.182/2000, este necesar ca cele două intervenții legislative să fie evidențiate distinct. Pe cale de consecință, toate dispozițiile de modificare vor fi reformulate după următorul exemplu:

“1. Alineatul (2) al articolului 1 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

5. La pct.17, referitor la **alin.(2) al art.58⁵**, propus a se introduce în Legea nr.182/2000, sugerăm ca textul să redea *in extenso* titlul Legii nr.704/2001 la care se face trimitere, astfel:

“... în condițiile Legii nr.704/2001 **privind asistența judiciară internațională în materie penală**”.

6. La pct.17, referitor la **art.58⁶ alin.(1)**, pentru mai multă rigoare normativă și pentru o mai corectă aplicare, considerăm că ar fi necesară și stabilirea modalităților prin care statul membru al Uniunii Europene, poate verifica dacă bunul respectiv este un bun cultural ce-i aparține.

7. La pct.19 al art.I, pentru asigurarea caracterului complet al trimiterii la Ordonanța Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, propunem reformularea părții finale a textului, astfel:

“... dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată **cu modificări și completări** prin Legea nr.180/2002, **cu modificările ulterioare**”, cu excepția art.28 și 29.

8. La **art.II**, recomandăm următoarea redactare pentru partea finală a textului, în consens cu cerințele limbajului normativ, astfel: “... iar sintagma “ministrul culturii” prin **sintagma** “ministrul culturii și cultelor”.

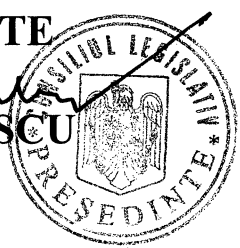
9. La norma de republicare de **la art.IV**, sugerăm reformularea părții finale a acesteia, având în vedere dispozițiile art.13 alin.(3) din Legea nr.202/1998 privind organizarea Monitorului Oficial al României, conform cărora republicarea actelor normative modificate și/sau completate prin ordonanțe ale Guvernului se face după aprobarea acestora din urmă de Parlament, astfel:

“... se va republica, după aprobarea acesteia din urmă de către Parlament, dându-se textelor o nouă numerotare”.

Menționăm, totodată, faptul că sintagma “în Monitorul Oficial al României, Partea I” a fost eliminată ca superfluă, deoarece republicarea actelor normative se face numai în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform art.13 alin.(2) din Legea nr.202/1998.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 461/27.03.2003